

Сборник съдебна практика

Дело C-551/16

J. Klein Schiphorst

срещу

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep)

„Преюдициално запитване — Социална сигурност — Споразумение между Европейската общност и Конфедерация Швейцария — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Членове 7, 63 и 64 — Обезщетения за безработица — Безработни лица, които отиват в друга държава членка — Запазване на правото на обезщетение — Продължителност“

Резюме — Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2018 г.

Социална сигурност — Работници мигранти — Безработица — Безработни лица, които отиват в друга държава членка — Запазване на правото на обезщетение — Тримесечен срок — Продължаване — Право на преценка на националните органи — Граници — Национална мярка като разглежданата в главното производство, която изисква компетентната институция по принцип да отхвърля всички искания за такова удължаване, освен при наличие на опасност от неоправдан резултат — Допустимост

(член 64, параграф 1, буква в) от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета)

Член 64, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална мярка като разглежданата в главното производство, която изисква компетентната институция по принцип да отхвърля всички искания за удължаване над три месеца на срока за прехвърляне на обезщетенията за безработица, освен ако не приеме, че отхвърлянето на искането би довело до неоправдан резултат.

В това отношение следва да се припомни, че този регламент не създава обща схема за социална сигурност, а позволява запазването на отделните национални схеми и има единствено за цел да осигури координирането им, за да осигури ефективното упражняване на свободното движение на лицата. Така посоченият регламент позволява запазването на отделни схеми, което поражда отделни вземания спрямо различни институции, срещу които заявителят притежава преки права или по силата само на вътрешното право, или по силата на вътрешното право, допълнено при необходимост от правото на Съюза (вж. в този смисъл решения от 19 септември 2013 г., *Brey*, C-140/12, EU:C:2013:565, т. 43 и от 14 юни 2016 г., *Комисия/Обединено кралство*, C-308/14, EU:C:2016:436, т. 67).

Освен това следва да се отбележи, че при действието на Регламент № 1408/71 Съдът вече е приел, че правото на запазване на обезщетенията за безработица за срок от три месеца допринася за гарантирането на свободно движение на работниците (вж. в този смисъл решение от 19 юни 1980 г., *Testa* и др., 41/79, 121/79 и 796/79, EU:C:1980:163, т. 14). Този извод обаче се налага и по отношение на Регламент № 883/2004, доколкото той, освен че гарантира прехвърлянето за срок от три месеца на обезщетения за безработица, допълнително позволява удължаването на този срок до максимум шест месеца.

Следователно член 64, параграф 1, буква в) от Регламент № 883/2004 гарантира прехвърлянето само за срок от три месеца на обезщетения за безработица, като обаче позволява съгласно националното законодателство този срок да се удължи до максимум шест месеца.

Що се отнася до критериите, въз основа на които компетентната институция може да удължи срока за прехвърляне на обезщетения за безработица до максимум шест месеца, следва да се подчертае, че когато, както по настоящото дело, съответната държава членка използва предвидената в член 64, параграф 1, буква в) *in fine* от Регламент № 883/2004 възможност, при липсата на определени с този регламент критерии, тя следва да приеме в съответствие с правото на Съюза националните мерки, които очертават свободата на преценка на компетентната институция, като уточни по-специално условията, при които на безработно лице, което отива в друга държава членка, за да търси работа там, следва или не следва да се предостави удължаване над три до максимум шест месеца на срока за прехвърляне на обезщетенията за безработица.

(вж. т. 44—46, 51 и 54 и диспозитива)